

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilman

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

39. Quomodo idem D. Lindanus adhuc puer à parentibus suis fraternitati
S. Huperti asscriptus, à rabido cane ipsum puerum prætercurrente,
miraculosè intactus permanserit.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](#)

460 COLLATION. SACRAR.
cit, diemque ieunio se colitum propria,
ego me illius precibus liberatum memini:
que occurrente diuæ Apolloniae festo, mi-
matrem scio admouisse ob acceptum per in-
tercessionem diuæ beneficium, Deo esse ins-
nandum, votumque soluendum. Illa abili-
diens puerili voto, ieunium fili, inquit illa, pa-
suum differemus diem, quia sunt carnivaria,
siue, vti vulgus appellat, carnis puerium. Ce-
tè cum frater meus Germanus, Hadrianus
Lindanus prætor Hagen. in cunis laborat
ex pede sinistro, ac mater vereretur, ne quid
incommodi, aut aliquid claudicationis con-
traheret, mox à Chirurgi periculo admonitus
votum D E O obtulit, rogans ut intercessione
djui Machuti, qui in Ecclesia Traiectensis ad
Rhenum solet talibus in periculis ad auxili-
um & comprecationem implorari, puer ma-
lo liberaretur, iuit, vota obtulit, redit, filium
reuersa domum sanatum reperit, ac nos laeti-
simo fuisse perfusos eius redeuntis gaudio
commemini.

D. VVilhelmus Lindanus ibidem. Quomodo ipse D.
Lindanus adhuc puer à parentibus suis fraternali
S. Huperti ascriptus, à rabido cane ipsum puerum
prætercurrente, miraculose intactus permanefit.

C A P. XXXIX.

V Num illud ingratæ obliuioni traden-
mihi foret religio, quod ex religione
morum parentum pietate mihi puer ex his

gulati beati Huperti patrocinio & certo prae-
dio accidisse vicini nostri meminerunt non
pauci. Rabidum agitabant canem ciues Dor-
draceni, qui per compita obuios suo venena-
to mortu momorderat. Ille persequitorum
plagas, lapides, & clavas fugiens ædes pater-
nas transcurribat. Quotquot illum accursan-
tem, turbamque insequentem videbant, aufu-
gerunt. Ego platea publica meis cum aqua-
libus ludens, periculi ignarus perstisti, pueri-
liter admirans, tantam hominum turmam
accurrere armatam, clamant, discedam de
via. Verum priusquam ego me subtrahere po-
tui, ille ore rabido frēdens, capite in terrā pen-
dulo, flammantibus instar lampadum oculis,
exerta lingua spumans, caput agitans, iuxta
me innoxius transiit, tota spectantiū corona
obstupescente, quod me obuium, & tam vici-
num intactum precurreret: cum alijs aliquot
occurrentibus suum vitus venenato mortu-
infudisset.

Domum reuersus audiu parentes Deo gra-
tias immortales agentes, quod me D. Huperti
tutela & precibus malo tam praesenti eripuis-
sent. Nam ob similia pericula cuitanda, quæ
cum temporis nō erant infrequētia, licet nunc
Deus similia cuenire certo suo consilio nō pa-
tit, curārat pia mater nos, totamq; nostram
familiam fraternitati B. Huperti inscribendos.
Vnde quotannis cum sacræ ac venerandæ il-

462 COLLATION. SACRARI

lius reliquiæ illuc de more adferebantur, sole oblationem facere, atq; imaginē eius depictā contractus S. reliquiarum sanctificatam, hunc loco per q̄es colere; q̄e res improbis quārundam, rebus sacris suum ad quæsum intligiosè abutentium moribus, vii & D. Antonij, D. Cornelij, D. Hermetis, D. Quirini, & aliorum sanctorum nunc abijt in disiuetudinem, cuius tamen ut origo sanctissimum habet institutū: ita & effectus varijs exēplis posset demonstrari, plurimis fuisse saluberrimus Gregorius Turonen. de gloria Confessorum cap. 81. De admirabili pēna violanis festum S. Mariani.

C. A. P. XL.

Fuit Marianus quidam Eremita, cui non erat alter cibus, nisi poma agrestia: & si ei aliquoties à quibusdam mel dēlatum fuisset, aut si ipse repertire potuisset in sylvis, hoc erat cibus: qui cum plerunque visitaretur à plurimis, quodam tempore à quærentibus non poterat inueniri: inuestigantes denique cum viri, qui venerant deprehenso vestigio inueniunt locum, in quo flexo genu aquam hauſit à fluvio: & exinde progressi reperiunt cum sub vna arbore malo iacentem mortuum: unde celebre ferebatur in populo, cum eisum ex arbore spiritum exhalasse: sed euidenter non est cognitum, quoniam à nullo referunt vi- sum: tunc viri qui aduenerant eleuantes, at- tulerunt ad vicum Euanescem; quem ablu-

tum,